



Azərbaycanın özü qədər əbədi



Ədəbiyyata və milli irsə münasibətin Heydər Əliyev örnəyi

Ensiklopedik biliyə malik fenomen insan olan Heydər Əliyev milli ədəbiyyatımızı da incəliklərinə qədər bilir və sevirdi. Ulu Öndərin belə bir məşhur fikri var: "Bizim ədəbiyyatımızın xalqımıza etdiyi on böyük xidmət ondan ibarətdir ki, şair-lərimiz, yazıçılarımız öz əsərləri ilə Azərbaycanda, xalqımızda, millətimizdə daim milli hissiyatlari oyatmağa çalışmışlar. Milli özündərk, milli oyanış, dirçəliş prosesi xalqımızın birinci növbədə ədəbiyyatdan keçir".

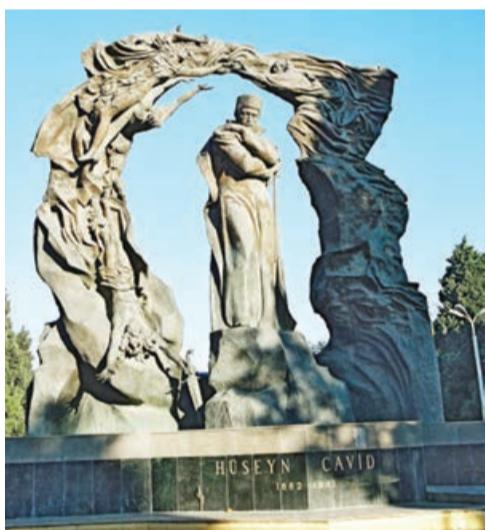
Heydər Əliyevin Azərbaycan filosofşarı və görkəmlə dramaturq Huseyn Cavidə və onun yaradıcılığına olan yüksək ehtiramı da milli ədəbiyyatımıza olan sevgidən, milli-mədəni dəyərlərimizə six bağlılıqdan irəli gəldi.

Ulu Öndər Cavidin bütün külliyyatı ilə tanış idi

Bənzərsiz yaradıcılıq yolu keçərək özündən sonra ölməz əsərlər qoymuş söz ustadlarından olan Huseyn Cavid əsərləri ilə Azərbaycan dramaturgiyasını ister mövzü, janr, isterse da xarakter və obrazlar baxımından olduqca zənginləşdirib, ümuməşəri ideyaların töbliği ilə ədəbiyyatımızın bu sahəsinə dar çərçivədən çıxaraq dünya soviyyesini ucaldıb.

Cavidin bütün fikirləri ümummillidir, ümuməşəridir. Ulu Öndər Heydər Əliyevin dediyi kimi, tariximiz nə qədər yaşayacaqsə Hüseyin Cavidin ərsi də o qədər yaşayacaq: "Hüseyin Cavid bizim üçün, doğurdan da, eozidir. O tariximizdə böyük bir şəxsiyyətdir və böyük bir ərs qoyub. Xalqımız, tariximiz nə qədər yaşayacaqsə, Hüseyin Cavidin ərsi də o qədər yaşayacaq və xalqımız ondan istifadə edəcək".

1937-ci ilin repressiyaları Cavidin işığını söndürə bilmədi. Çünkü bu işçiyi istedaddan, bu istedad isə Tanrıdan go-



lərdi. Belə əbədiyyaşarlıq hər şeydən onca şairin böyük istədədi, sənətkarlığı, xalqına bağlılığı və heç şübhəsiz ki, ümuməşəri bedii təfəkkür səviyyəsi ilə olaqədar idi.

Amansız taleyin əvvəlcə Cavid qızı kimi ərköyünləşdirdi, sonra isə qəddarlıqla küsdürdü Turan Cavid inanmirdi ki, komunist rejiminin represiya uğradığı bir şəxsiyyət yeniden la-

yiq olduğu soviyyəye ucalı bilər. Yalnız Heydər Əliyevin hakimiyətə gəlməsi və tez bir zamanda Cavid ərsi ilə maraqlanaraq diqqət və qayğı göstərməsi Turan Cavidin on illərdən beri ümidişlərini dırçəltti. O, Ulu Öndərin atasına qarşı olan bu sevgisindən qürur və minnətdəli hissi ilə bəhs edərək xatirələrində ya-

zırdı: "Heydər Əliyev Cavidin çox sevirdi. Demək olar ki, bütün külliyyatı ilə tanış idi. Bilirdi ki, Cavid söz xatirine misra yayan şair olmayıb. Hor bir bir xəzinə olan külliyyat yaradıb, ərs qo'yub gedib. Zəngin sərvət bəxş edib bu xəzinəden yararlananlara. Heydər Əliyev də belə qədirbilən, sənətə, hər kəsə layiq olduğunu qiyəməti verən söz sərrafı idi".

Heydər Əliyev qətiyyətinin təcəssümü

1982-ci ildə Huseyn Cavidin nəşri Sibirdən gətirilərək doğma vətənin-

yətli vəzifəni yerinə yetirmək biz fikirləşdiyimiz qədər də asan deyil. Buna mütələq on yüksəksəviyyəli rəhbərlərin razılığı lazımdır. Görünür, Heydər Əliyev belə bir çotin işin öhdəsindən gələcəyinə inanır. Ona görə də işini planlı şəkildə həyata keçirmişi".

Turan Cavid yazır ki, hələ o vaxt cavidsevərlər dahi şairin nəşinin vətənə gətirilməsi kimi böyük cəsarət tələb edən işin öhdəsindən gəldiyinə görə Ulu Öndər minnətdərləq etdi: "Bu, həqiqətən, müqayisəsi, bənzəri olmayan, xalq qarşısında misilsiz bir xidmət kimi hömisi yüksək qiymətləndiriləcək. Onu da xatırlayıraq ki, buna eşidən digər millətlər də repressiya qurbanları olan böyük şəxsiyyətlərinin, yaxınlarının cənəzəsini öz diyarlarına gətirmək istədilər. Lakin qırbdən doğma elinə qayıdan, doğma torpağa qovuşan təkcə Huseyn Cavid oldu".

**Heydər Əliyev
Huseyn Cavidin
xatirəsini əbədiləşdirdi**

Ümummilli Lider Heydər Əliyevin Cavid taleyinə münasibəti siyasi liderin, dövlət başçısının mənsub olduğu xalqın klassik ərsi, mənəvi mədəniyyətinə münasibətinin on parlaq nümunəsidir. Huseyn Cavidin xatirəsinin əbədiləşdirilməsi də Heydər Əliyevin xüsusi diqqətində olub. Məhz Ulu Öndərin şəxsi nəzarəti və qayğısı ilə böyük şairin 1996-ci ilin oktyabrında Naxçıvanda əzəmetli məqbarası ucaldılıb.

Ulu Öndər 29 oktyabr 1996-ci ildə

Naxçıvanda Huseyn Cavidin məqbarəsinin açılışındakı nitqində demişdi: "Men çox məmənumam, sevinirəm ki, 15 il bundan əvvəl qəbul etdiyim qərar həyata keçir. Mənim arzularım həyata keçir. Mən siz ki, özüm də bu münasibətlə təbrik edirəm. Huseyn Cavidin məqbarəsi Naxçıvanın memarlıq tarixində yeni bir səhifədir. Naxçıvanda böyük memarlıq, milli-mədəni abidələrimiz var. Bu abidə də həmin ənənələrin davamıdır. Ümidvarım ki, "Mömü-

no Xatun" abidəsi kimi bu abidə də əsr-lər boyu yaşayacaqdır. Güman edirəm ki, gələcək nəsillər bu günü xatırlayaq və bu abidəni yaradənləri unutma yacaqdır".

Bundan bir neçə il sonra dahi şairin 120 illik yubileyində Huseyn Cavidin ev müzeyi də açılıb.

Cavid ərsinə diqqət və qayğı davam edir

Heydər Əliyev 1995-ci ildə Huseyn Cavidin məqbarəsinin və ev müzeyinin yaradılmasına həsr edilmiş müşavirədə demişdi: "Bilirsiniz ki, Huseyn Cavidin həyati, yaradıcılığı Azərbaycan üçün no qədər dəyərli, əhəmiyyətli olub, onun qoyduğu ədəbi-mənəvi ərs bizim üçün no qədər əhəmiyyətli və görklidir. Eyni zamanda onun həyati faciəli olubdur. Ancaq bu faciəli dövrlər onun yaradıcılığını Azərbaycan xalqının qəlbindən çıxara bilməyib, yaşadıb".

Bəli, Huseyn Cavid öz ölməz əsərləri ilə adını tarixdə əbədiləşdirmiş sənətkarlardandır. Heydər Əliyev isə bu əbədiliyi tamamlayan, bütövləşdirən, bir daha nadanların hücumuna moruz qalmayacaq hala salan, ona layiq olduğunu qiyəməti verən və layiq olduğu abidələri ucaldan nadir dövlət rəhbərlərindən.

Böyük sənətkarlar ölmür, ölməz əsərlər ilə əbədi həyat əldə edirlər. Cavid də öz cisməni ölümü ilə sadəcə yaradıcılığın yarımqiyyətini qoydu. Huseyn Cavid taleyi Ulu Öndərin böyük fədakarlığı sayəsində mənəvi bir sonluqla nəticələndi.

Ümummilli Liderin layiqli davamçı Prezident İlham Əliyev də Huseyn Cavid ərsinə böyük sevgi və hörmətlə yanaşır. Görkəmlə dramaturqun 130 illik yubileyinin beynəlxalq soviyyədə keçirilməsi, onun Bakı və Naxçıvanda yerləşən ev müzeleyinə göstərilən yüksək qayğı və diqqət bunun əyani sübutudur.

**Ülkər XASPOLADOVA,
"Azərbaycan"**